

Sự phán xét của Đức Chúa Trời trên Ai Cập và Ba-by-lôn

Đọc Kinh văn: Giê. 46:2-28; 50:1, 8-16; 51:6-9, 24-25, 28-37, 44-45, 58-64

I. Sách Giê-rê-mi trình bày bức tranh về việc Đức Chúa Trời đến để trừng phạt và phán xét các dân tộc, là điều tượng trưng cho các phương diện của thế giới—46:2; 47:1; 48:1; 49:1, 7, 23, 28, 34; 50:1:

- A. Khi nói về các dân tộc, Giê-rê-mi đề cập đầu tiên đến Ai Cập (46:2-28) và cuối cùng đến Ba-by-lôn (cch. 50—51):
1. Điều này hàm ý rằng trong cách nhìn của Đức Chúa Trời, thế giới trước hết mang tính Ai Cập và sau đó mang tính Ba-by-lôn.
 2. Theo bức tranh trong sách Giê-rê-mi, dân tộc cuối cùng bị phán xét là Ba-by-lôn; khi Đức Chúa Trời phán xét Ba-by-lôn, việc Ngài phán xét các dân tộc sẽ trọn vẹn.
- B. Để hoàn thành gia tể của Đức Chúa Trời, Hội thánh, tức tuyển dân Tân Ước của Đức Chúa Trời, phải được phân rẽ khỏi thế giới trong mọi phương diện—Gi. 17:14, 16; La. 12:2; 1

II. Giê-rê-mi 46:2-28 nói về sự phán xét của Đức Chúa Trời trên Ai Cập:

- A. Ai Cập hình bóng cho thế giới về việc kiếm sống và vui hưởng, mà bằng điều đó Sa-tan, kẻ cai trị thế giới, được hình bóng bởi Pha-ra-ôn, kẻ cai trị Ai Cập, chiếm hữu và chiếm đoạt dân mà Đức Chúa Trời lựa chọn cho gia tể của Ngài—Sáng. 12:10; 41:57—42:3; Num. 11:4-6; Hê. 11:25; Gi. 12:31:
1. Dân tộc Ai Cập tượng trưng cho vương quốc của tối tăm, uy quyền của tối tăm—Côl. 1:13; Mat. 12:26.
 2. Thế giới không phải là nguồn của sự vui hưởng; đó là nơi của sự bạo ngược, và mỗi phương diện của thế giới đều là một dạng bạo ngược—Ga. 4:8.
 3. Trong thế giới, Sa-tan đang kìm giữ dân được chọn của Đức Chúa Trời, tức những người được định là sẽ hoàn thành mục đích của Đức Chúa Trời, dưới bàn tay chiếm đoạt của hắn—Êph. 2:2, Lu. 13:11-12:
 - a. Tồn tại là một việc, nhưng tồn tại vì mục đích thần thượng là một việc khác—La. 8:28; Êph. 1:11; 3:11; 2 Ti. 1:9.
 - b. Sa-tan đã chiếm hữu con người để họ chỉ quan tâm đến sự tồn tại của họ, chứ không quan tâm đến mục đích của Đức Chúa Trời cho sự tồn tại của họ—Mat. 6:25; 31-33.
 4. Một phương diện của mục đích Đức Chúa Trời trong việc kêu gọi chúng ta là dùng chúng ta để đem người khác ra khỏi sự chiếm đoạt và bạo ngược của Sa-tan và thế giới—Công. 26:18; Êph. 3:9.
- B. Thế giới là một hệ thống gian ác được Sa-tan sắp xếp cách có hệ thống—1 Gi. 2:15-17; Gia. 4:4:
1. Đức Chúa Trời tạo dựng con người sống trên đất để hoàn thành mục đích của Ngài, nhưng kẻ thù của Ngài là Sa-tan đã hình thành một hệ thống thế giới chống lại Đức Chúa Trời trên đất này để chiếm đoạt con người được Đức Chúa Trời tạo dựng bằng cách hệ thống hóa dân sự bằng văn hóa, giáo dục, kỹ nghệ, thương mại, giải trí và tôn giáo—Êph. 3:11; Sáng. 1:26-28; 2:8-9; 4:16-24.
 2. Mọi điều trên đất, nhất là những điều liên quan đến loài người, và mọi điều trong không trung, đều đã bị Sa-tan hệ thống hóa thành vương quốc bóng tối của hắn để chiếm hữu dân sự, ngăn trở họ hoàn thành mục đích của Đức Chúa Trời và làm họ sao nhãng khỏi sự vui hưởng Đức Chúa Trời—1 Gi. 2:15-17.
 3. Thế giới nghịch lại Đức Chúa Trời Cha, những điều trong thế giới nghịch lại ý muốn của Đức Chúa Trời, và những người yêu thế giới là kẻ thù của Đức Chúa Trời—cc. 15-17, Gia. 4:4.
 4. “Cả thế giới,” tức hệ thống của Sa-tan, “nằm trong kẻ ác”—1 Gi. 5:19:

- a. *Cả thế giới* bao gồm hệ thống thế giới của Sa-tan và người thuộc thế giới, tức dòng dõi con người sa ngã.
 - b. *Nằm nghỉ* là ở lại cách thụ động trong phạm vi chiếm đoạt và thao túng của kẻ ác; cả thế giới và người thuộc thế giới đang nằm thụ động dưới tay chiếm đoạt và thao túng của Sa-tan, tức kẻ ác.
 - c. Từ Hi Lạp dịch là “*ác*” trong 1 Giăng 5:19 chỉ về người hiểm độc, hiểm ác, người tác động đến người khác, gây ảnh hưởng xấu xa và đòi bại; kẻ ác như vậy là Sa-tan, tức ma quỷ, mà cả thế giới nằm trong hắn.
5. Sa-tan đang sử dụng thế giới vật chất và những điều ở trong thế giới để cuối cùng quy mọi sự về vương quốc của Anti-christ; vào giờ đó, hệ thống thế giới sẽ đạt đến tột đỉnh, và mỗi đơn vị của nó sẽ lộ ra là điều nghịch lại Cơ Đốc nhân—2 Tê. 2:3-12.
 6. Hệ thống thế giới gian ác của Sa-tan, tức vương quốc bóng tối, đã bị phán xét qua công tác của Christ trên thập tự giá—Gi. 12:31-32; 16:11:
 - a. Qua sự chết của Ngài trên thập tự giá trong hình dạng thuộc xác thịt của tội, Chúa đã hủy diệt Sa-tan, kẻ ở trong xác thịt của con người—La. 8:3; Hê. 2:14.
 - b. Bằng cách phán xét Sa-tan theo cách này, Chúa cũng đã phán xét thế giới, là điều bám vào Sa-tan—Gi. 16:11.
 - c. Việc Chúa bị treo lên thập tự giá đã khiến thế giới bị phán xét, và kẻ cai trị của nó, tức Sa-tan, bị đuổi ra—12:31-32.

III. Giê-rê-mi chương 50 và 51 nói về sự phán xét của Đức Chúa Trời trên Ba-by-lôn:

- A. :Ba-by-lôn bắt đầu từ Babên—Sáng. 10:8-10”
 1. Tại Ba-bên, Sa-tan khiến cho dòng dõi phàm nhân phản loạn chống lại Đức Chúa Trời, thờ hình tượng, và tôn cao bản ngã của con người; vì thế, Ba-bên là nguồn cội, nguồn gốc của sự phản loạn chống lại Đức Chúa Trời của con người, sự thờ hình tượng của con người, và sự tôn cao bản ngã phàm nhân. 11:1-9.
 2. Ba-bên được tiếp tục trong Ba-by-lôn, là điều trong cách nhìn của Đức Chúa Trời là sự tổng kết của chính quyền phàm nhân—Giê. 50:1; Đa. 2:32-34:
 - a. Nê-bu-cát-nết-sa, vua Ba-by-bôn, thậm chí đã bị đồng hóa với Sa-tan như là hiện thân của Sa-tan—Ês. 14:4; 11-15.
 - b. Ba-by-lôn đã hủy diệt thành thánh và đền thờ thánh của Đức Chúa Trời, đem dân thánh của Đức Chúa Trời và những chiếc bình trong đền thờ của Đức Chúa Trời vào cảnh phu tù—2 Sứ. 36:17-20.
- B. Trong Khải Thị chương 17 và 18, đế quốc La Mã phục hưng được gọi là Ba-by-lôn Lớn, có hai phương diện: thuộc tôn giáo và thuộc vật chất:
 1. Khải Thị chương 17 là sự mặc khải về Ba-by-lôn tôn giáo, tức Giáo hội Công Giáo La Mã bội đạo:
 - a. Trong mắt Đức Chúa Trời, Giáo hội Công giáo La Mã, kéo dài mãi mãi nhiều điều của Do Thái giáo và đã đồng hóa nhiều điều của ngoại giáo, chính là Ba-by-lôn.
 - b. Kĩ nữ trong 17:1 là Giáo hội Công Giáo La Mã bội đạo.
 - c. Vì Đức Chúa Trời ghét giáo hội bội đạo nên vào lúc bắt đầu cơn đại nạn, Đức Chúa Trời sẽ khiến Anti-christ và mười vua của hắn hủy diệt Giáo hội Công giáo La Mã—cc. 16-17.
 2. Khải Thị chương 18 là sự mặc khải về Ba-by-lôn vật chất, tức thành La Mã:
 - a. Trong Khải Thị chương 17 và 18, hai phương diện của Ba-by-lôn, tức phương diện tôn giáo và phương diện vật chất, được trộn lẫn với nhau:
 - (1) Kĩ nữ trong 17:16 chỉ về Ba-by-lôn tôn giáo, tượng trưng cho Giáo hội Công giáo La Mã, trong khi người nữ trong câu 18 chỉ về Ba-by-lôn vật chất, tượng trưng cho thành La Mã.
 - (2) Vì Ba-by-lôn Lớn là nhị diện nên ra khỏi nó nghĩa là ra khỏi cả Ba-by-lôn tôn giáo lẫn Ba-by-lôn vật chất—18:4.

- b. Ba-by-lôn vật chất, thành La Mã, sẽ trở nên đáng ghét trong mắt của Đức Chúa Trời vì đó là nguồn của cả chính trị thuộc ma quỷ lẫn tôn giáo thuộc ma quỷ—cc. 6-8, 20-24.
 - c. Christ là một Thiên sứ khác sẽ chiếu sáng khắp đất để hủy diệt Ba-by-lôn Lớn, tức thành phố La Mã, bằng uy quyền lớn của Ngài—cc. 1-2.
- C. Nguyên tắc Ba-by-lôn là pha trộn những điều của con người với Lời của Đức Chúa Trời, và những điều của xác thịt với những điều của Linh—17:1-5:
- 1. Ba-by-lôn là sự pha trộn những điều của Đức Chúa Trời với những điều của hình tượng:
 - a. Vua Nê-bu-cát-nết-sa của Ba-by-lôn đã thiêu hủy nhà của Đức Chúa Trời tại Giê-ru-sa-lem, và hấn đem tất cả chiếc bình trong nhà của Đức Chúa Trời dành để thờ phượng Đức Chúa Trời mà đặt vào đền thờ các hình tượng của hấn tại Ba-by-lôn—2 Sứ. 36:6-7; Êx. 1:11.
 - b. Trong Tân Ước, sự pha trộn này được mở rộng với Ba-by-lôn Lớn—Khải. 17:3-5.
 - 2. Chúng ta phải ra khỏi mọi tình cảnh mà năng quyền của con người pha trộn với quyền năng của Đức Chúa Trời, khả năng của con người pha trộn với công tác của Đức Chúa Trời, và ý kiến của con người pha trộn với lời của Đức Chúa Trời—18:4, chú thích 1.
- D. Ba-by-lôn Lớn sẽ có hai sự sụp đổ—sự sụp đổ của Ba-by-lôn tôn giáo và sự sụp đổ của Ba-by-lôn vật chất—14:8; 18:2:
- 1. Sự sụp đổ của Ba-by-lôn tôn giáo sẽ diễn ra vào lúc bắt đầu cơn đại nạn—17:16-17.
 - 2. Sự sụp đổ của Ba-by-lôn vật chất sẽ diễn ra vào cuối cơn đại nạn—18:2; 21.
 - 3. Sự ngợi khen trong 19:1-4 không chủ yếu liên quan đến sự sụp đổ của Ba-by-lôn vật chất nhưng sự sụp đổ của Ba-by-lôn tôn giáo, vì trong mắt của Đức Chúa Trời, Ba-by-lôn tôn giáo đáng ghét hơn Ba-by-lôn vật chất.
- E. Đức Chúa Trời sẽ phán xét Ba-by-lôn đến mức không còn lại điều gì của Ba-by-lôn trong vũ trụ:
- 1. Cả sách Ê-sai lẫn Giê-rê-mi đều nói tiên tri rằng một khi Ba-by-lôn bị hủy diệt thì sẽ không được phục hồi—Ês. 14:22-23; Giê. 50:39; 51:62.
 - 2. Khi Đức Chúa Trời hủy diệt cả Ba-by-lôn tôn giáo lẫn chính trị vào cuối thời đại thì đó sẽ là kết thúc sự phán xét trên Ba-by-lôn như được nói tiên tri trong các chương 50 và 51.
 - 3. Ba-by-lôn Lớn sẽ bị hủy diệt, loại khỏi đất và ném vào hồ lửa, và Giê-ru-sa-lem Mới sẽ được đem đến để làm trung tâm hệ trọng nhất của vương quốc đời đời của Đức Chúa Trời trong trời mới và đất mới—Khải. 11:15; 21:2; 10-11.